

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำหนาว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ วันนี้เป็นวันวิสาขบูชา
ของพระพุทธศาสนา วันวิสาขะปีนี้ตรงกับวันอาทิตย์ วันวิสาขะเป็นวันที่ตรงกับวันที่
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านประสูติ ตรัสรู้ เสด็จดับขันธปรินิพพาน

คำว่าเต็มหมายถึงความพอเพียงเพียงพอ เป็นความสมบูรณ์ของบารมี ๑๐ ทศ
๒๐ ทศ ๓๐ ทศ เป็นความบริสุทธิ์บริบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ เป็นความรู้
ความเข้าใจแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติทั้งกายทั้งวาจาทั้งใจทั้งกิริยามารยาท
ทั้งอาชีวะด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นบารมีเป็นความดี เป็นความบริสุทธิ์คุณ
ทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะเป็นบริสุทธิ์คุณ เป็นมรรคเป็นอริยมรรค
เป็นการบรรลุมรรคที่บริสุทธิ์บริบูรณ์ เป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

เราทั้งหลายพากันมาระลึกถึงนี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านบำเพ็ญ
พุทธบารมีที่ติดต่อกันเนื่องใช้เวลายาวนานหลายล้านปี หลายอสงไขย ไม่ทำอะไร
ตามใจตามอัธยาศัย เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้ ไม่ประมาทไม่เพเลิดเพเลิน
ตามสิ่งแวดล้อม เป็นความรู้จักรู้แจ้งเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นศีล
เป็นสมาธิเป็นปัญญา ไม่ไปตามผัสสะ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เรียกว่าบรรลุมรรค
ตรัสรู้ธรรม

เราทุกคนพากันมาระลឹกลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ใช่บุคคลตัวตน คือธรรมะคือสภาวะธรรม ให้พวกเรารู้เข้าใจ จะได้เอาหลักการเกี่ยวกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะว่าพระพุทธเจ้านั้นไม่ใช่บุคคลตัวตน พระพุทธเจ้าคือธรรมะ

ให้ทุกท่านทุกคนเน้นที่ตัวของเราเอง มีความตั้งใจตั้งใจเจตนา เน้นที่ตัวของเราเอง ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ด้วยความตั้งอกตั้งใจ ไม่ประมาท ต้องเห็นปัจจุบัน เป็นวาระสำคัญ ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญแห่งชาติในการประพฤติกการปฏิบัติ อย่าได้ประมาท ถ้าไม่อย่างนั้นนะเราจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา เราจะไปตามสิ่งแวดล้อม

เราต้องรู้เราต้องเข้าใจต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร พากันมีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตาที่มีความเป็นหนึ่งในการประพฤติกการปฏิบัติ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม ถ้าเราไปตามสิ่งแวดล้อมไม่ได้ เราจะไม่มีศีลไม่มีสมาธิ ไม่มีปัญญา

เราจะอยู่ที่ไหนเราก็พากันปฏิบัติได้ด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะพระศาสนานี้เป็นความรู้ความเข้าใจ เป็นความว่างจากสิ่งที่มีอยู่ สิ่งต่าง ๆ นั้นมีอยู่ไม่ใช่ไม่มีนะ มันมีเพราะเหตุเพราะปัจจัย ที่อายตนะภายนอกอายตนะภายในมันสัมผัสกัน เรามีตารูถึงมี เรามีหูเสียงถึงมี เรามีจมูกถึงมีกลิ่น เรามีลิ้นถึงมีรส เรามีร่างกายถึงมีสัมผัส เรามีใจถึงมีเรื่องจิตเรื่องใจ ให้เรารู้เข้าใจว่าเพราะสิ่งนี้มีถึงต่อไปมันถึงมี

เราต้องรู้เหตุปัจจัย เราต้องว่างจากสิ่งที่มีอยู่ ความรู้ความเข้าใจนี้มันจะเป็น ปัญญาบริสุทธิ์คุณ

ทางวิทยาศาสตร์ได้พัฒนาเรื่องเหตุเรื่องผล พัฒนาเหตุพัฒนาปัจจัย เพื่อให้สิ่งนี้ดีขึ้น ทางวิทยาศาสตร์ก็ยังพัฒนาเพื่อเป็นนิติบุคคลตัวตน การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ถึงต้องพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจพัฒนาเรื่องปัญญาสัมมาทิฐิไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ความดีนั้นเป็นบารมี

คำว่าบารมีนั้นเป็นการพัฒนาวิทยาศาสตร์พร้อมกับพัฒนาจิตใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้เป็นทางสายกลาง ทางวิทยาศาสตร์ก็ดีด้วยความรู้ความเข้าใจ ทางจิตใจปัญญาสัมมาทิฐิก็ดี มันจะเป็นความพอดี เป็นทางสายกลาง เป็นความพอเพียงเพียงพอ

เราทั้งหลายไม่ต้องอาศัยใครนะ อาศัยความรู้ความเข้าใจ อาศัยการประพฤติการปฏิบัติของเราเอง อาลัยปลื้มในการฝึกการปฏิบัติของเราเอง

เราทั้งหลายต้องเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ ไม่อาศัยใคร อาศัยความรู้ความเข้าใจ เสียสละความไม่ถูกต้อง เสียสละตัวตน มีความตั้งใจมีเจตนา มีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเป็นศิลปะของชีวิต มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติให้ติดต่อกันเนื่อง การที่มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติที่ต่อเนื่อง มันจะเป็นสัมมาสมาธิ มันจะเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

การทำอะไรติดต่อกันเนื่องกัน มันจะเป็นกระบวนการเป็นกระแสของสิ่งนั้น ๆ เราเอาความหลงเป็นที่ตั้งมันก็เป็นกระแสแห่งความหลง เอาธรรมเป็นที่ตั้งมันก็เป็นกระแสของปัญญาสัมมาทิฐิ มันกระแสเหมือนกันนะ

เราทั้งหลายต้องรู้ร้อยสัจสี่ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้หยุดกระแสของการเวียนว่ายตายเกิด เราจะได้หยุดโลกธรรม

เราเอากระแสที่มันเป็นกระบวนการของปฏิสมุพบาท ที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน มันก็จะไปตามเหตุตามปัจจัย เราจะหยุดกระบวนการหยุดกระแสได้ก็เพราะความรู้ ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจปฏิบัติติดต่อกันเนื่องที่มันเป็นศีล ศีลปะชีวิตถึงเป็น กระบวนการแห่งการปฏิบัติธรรมเป็นการบรรลุธรรม เป็นผู้เอาธรรมนำชีวิต เป็นผู้เอาธรรมนำชีวิต ธรรมบุญถึงเป็นสิ่งที่มีการคุณกับเราทุกคน

ให้เราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ ธรรมบุญเป็นสิ่งที่เป็นการคุณกับเราทุก ๆ คน เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นปัญญาที่ประกอบด้วยความดี

เราทั้งหลายพากันมารู้มาเข้าใจ เข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อความสมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านตรัสกับเราทุกคนว่าเธอทั้งหลายจงพากันประพฤติพรหมจรรย์เถิด พรหมจรรย์นี้ หมายถึงธรรมบุญนี้แหละ อย่าได้ตั้งอยู่ในความเพลิดเพลน อย่าได้ตั้งอยู่ในความ ประมาทให้เสียเวลาเสียกาลเสียเวลา ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ให้มีความสุขมีปิติ มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ทุกคนนะทำได้ปฏิบัติได้ รู้เข้าใจ เรามีธาตุทั้งสี่มีขันธ์ทั้ง ๕ มีอายตนะทั้ง ๖ ภายใน ๖ ภายนอก ๖ เป็น ๑๒ นะ เราอยู่ที่ไหนเราเข้าใจเราปฏิบัติได้ทุกหนทุกแห่ง เป็นปัญญาสัมมาทิสฺฐิเป็นความว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพจน์ภาคปฏิบัติ สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ถึงมีอยู่ที่รู้เข้าใจ เข้าสู่ภาคประพจน์ภาคปฏิบัติทุกคนปฏิบัติได้หมดถ้ารู้เข้าใจ พร้อมทั้งมีปิติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ ทุกชาติทุกศาสนาไม่เลือกชั้นวรรณะ

เพราะธรรมะนั้นเป็นสากล ไม่เฉพาะเจาะจง เป็นสากล ความเกิด ความแก่ ความเจ็บ ความตาย ความพลัดพรากมันเป็นสากล

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติกการปฏิบัติ ทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ ไม่ให้ขาดตกบกพร่อง เราทำไปอย่างนี้ติดต่อกันต่อเนื่องมันเป็นความดีเป็นบารมี เราต้องเข้าถึงความรู้ เข้าถึงการประพฤติกการปฏิบัติในปัจจุบัน เพราะอดีตที่มันผ่านมาแล้วมันเกยซ้อนแล้ว อดีตมันปฏิบัติไม่ได้มันหมดวาระหมดโอกาสหมดเวลา อนาคตที่ยังมาไม่ถึงมันก็ปฏิบัติไม่ได้ เพราะอยู่ที่อนาคต เรารู้เข้าใจ อนาคตมันก็อยู่ที่ปัจจุบันนี้แหละ เราทำบารมีความดีที่ประกอบด้วยปัญญาให้สมบูรณ์

เราทั้งหลายต้องเข้าใจว่า เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิ รู้เข้าใจ เราจะได้เข้าถึงธรรมถึงปัจจุบันธรรมตั้งแต่ยังไม่ตาย มีความสุขในการทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ด้วยความตั้งใจด้วยเจตนาในปัจจุบัน เพื่อเราจะได้เข้าถึงพระนิพพานในปัจจุบัน ไม่ต้องรอตาย ไม่ต้องรอชาติหน้า เพราะปัจจุบันมันเป็นพื้นเป็นฐานเป็นความดีเพื่อบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ ๓๐ ทศ

เราทั้งหลายต้องเข้าใจนะ ต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ ปัญญาความรู้ความเข้าใจเข้าสู่การประพฤติกการปฏิบัติมันจะเป็นความพอเพียงเพียงพอ

เหมือนแพทย์เคঁผ่าตัดนี้แหละ เคঁรู้เข้าใจในสรีระร่างกายที่เคঁผ่าตัดส่องส่องของมนุษย์มันมีเส้นประสาทเยอะ ผู้ที่ผ่าตัดต้องมีปัญญา รู้เข้าใจแล้วก็มี ความสงบ ความสงบกับปัญญามันถึงเป็นความพอดี เป็นความพอเพียงเพียงพอ มันจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา มันจะเป็นความพอดี ไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป

อย่างนี้ถึงจะปลอดภัยถึงจะไม่มีปัญหา การผ่าตัดถึงจะปลอดภัย หรือเหมือนกับ แพทย์ผ่าตัดหัวใจ หัวใจมันเป็นศูนย์รวมของการส่งเลือดไปเลี้ยงสรีระร่างกายต่าง ๆ แพทย์ผู้ผ่าตัดต้องมีปัญญา มีความรู้ความเข้าใจ แล้วก็มีคุณสมบัติแล้วก็มีปัญญา เพื่อผ่าตัด ต้องโฟกัสในปัจจุบันให้ดี อันนี้ก็คือความพอเพียงเพียงพอ มันเป็น ความเต็ม เต็มเหมือนพระจันทร์วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเราคิดดูในแง่มุม ประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานมันเป็นความพอดี ความพอเพียง เพียงพอ ให้เข้าใจนะ

อย่างที่คุณโบราณเค้าเย็บผ้าเค้าต้องอาศัยเข็ม เข็มเล็ก ๆ เค้าใช้กับงานละเอียด ประณีต เข็มมันเล็กรูก็เล็ก เราก็ต้องมีความสงบมีปัญญามีความนิ่ง ความนิ่งมันเป็นการโฟกัสในปัจจุบันนะ เป็นการโฟกัสเป็นความไม่ประมาท ด้วยความรู้ความเข้าใจ การหายใจเข้าด้วยหายใจออกจะหายใจเข้ารู้เข้าได้

เราทั้งหลายความสงบนี้มีอุปการะมากกับเราทุกคนนะ ปัญญาที่เป็นปัญญา บริสุทธิคุณถึงมีอุปการะกับเราทุกคนมากนะ

เราคิดดูดี ๆ นะที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทรงตรัสรู้ ๒๐ พรรษาแรก แห่งการตรัสรู้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านยังไม่ได้วางหลักพระวินัย สิกขาบทน้อยใหญ่ ท่านพูดเรื่องอริยสัจสี่ให้รู้ให้เข้าใจ แล้วพูดเรื่องอริยมรรค มีองค์แปดเพื่อให้ทุกคนพากันเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต เน้นโฟกัสความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้สมบูรณ์ทั้งกายทั้งวาจาทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพที่ตั้งอยู่ในความ ไม่ประมาท

เห็นความสำคัญในปัจจุบัน การเห็นความสำคัญในปัจจุบันนี้คือความสงบระ
คือการโฟกัสในกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพเพื่อให้เป็นบริสุทธิ์คุณ ผู้ที่รู้เข้าใจ
ถึงเป็นวิปัสสนาพร้อมทั้งเป็นสมณะที่มั่นเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ นี้
มั่นเป็นความรู้ความเข้าใจคู่การประพฤติการปฏิบัติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกผู้ประพฤติผู้ปฏิบัติต้องตั้งใจตั้งเจตนา
ให้มีความสุขมีปิติในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเรามีปิติมีความสุขในการประพฤติ
การปฏิบัติ ทุกข์มันก็ไม่ได้อยู่แล้ว เพราะเราทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะวาระจิตของเรา
คิดได้ที่ละอย่าง เรามีปิติมีความสุขในสิ่งที่ถูกต้อง ทุกข์มันก็ไม่มี

ความทุกข์กับโรคซึมเศร้ามันคืออันเดียวกันนะ ทางภาษาแพทย์เค้าเรียกว่า
โรคซึมเศร้า ทางภาษาพระศาสนาเรียกว่าความทุกข์

เน้นมาเรื่องจิตเรื่องใจ เพราะกายนั้นแหละมันเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม
การพัฒนาวิทยาศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาความทุกข์ทางร่างกาย การพัฒนาจิตใจ
เป็นการพัฒนาอยู่เหนือวิทยาศาสตร์อีกนะ เพราะเราจะได้ไม่มีความทุกข์ใจ

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราไม่มีก็เป็นทุกข์เพราะไม่มี เรามีอยู่แล้วมันก็มีทุกข์
เพราะไม่รู้จักพอ มันเป็นการที่ไม่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอไม่เข้าถึงความพอดี
สองบุคคลนี้คือมีความทุกข์พอ ๆ กัน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าให้พวกเราทั้งหลายพากันเข้าใจนะ เราทั้งหลายจะได้รู้หรือสงสัย ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เป็นคนจนก็ทุกข์เพราะไม่มี เป็นคนรวยก็ทุกข์เพราะไม่รู้จักพอ

เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เราทั้งหลายต้องรู้จัก ความเป็นประภัสสร ทุกอย่างเป็นประภัสสรเป็นใหญ่ในสิ่งนั้น ๆ ความแก่ก็เป็นใหญ่ ของความแก่ ความเจ็บก็เป็นใหญ่ของความเจ็บ ความตายก็เป็นใหญ่ของความตาย ความพลัดพรากก็เป็นใหญ่ของความพลัดพรากเปลี่ยนแปลง ความรู้ความเข้าใจ อย่างนี้เรียกว่ารู้ธรรมรู้สภาวะธรรม เมื่อเรารู้เข้าใจแล้วเราอย่าไปลิขิตอนสิทธิ ในสิ่งนั้น ๆ ที่เราชอบพูดกันว่าอย่าไปลิขิตอนสิทธิของคนอื่น อย่าไปก้าวก่าย

ใจของเราต้องมีปัญญา นะ อย่าไปลิขิตอนความแก่ความเจ็บความตาย ความพลัดพรากเพราะอันนั้นเป็นธรรมเป็นสภาวะธรรม

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีปัญญาสัมมาทิฐิเราทั้งหลายจะได้ไม่ไปลิขิตอน สิทธิใคร มีปิตุมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้มีศีล มีสมาธิมีปัญญา รู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ การประพฤติการปฏิบัติ จะเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญานี้เป็นบารมีนะ ถ้าอย่างนั้นไม่ใช่บารมี ถ้าเรียกว่า บารมีก็เป็นบารมีแห่งความหลงนะ ความหลงก็เป็นบารมีเหมือนกันนะ เป็นบารมี แห่งความหลง ไม่ใช่ปัญญาบารมีนะ

สิ่งทั้งหลายทั้งปวงมันมีอยู่ ถ้าเรารู้เราเข้าใจความแก่ความเจ็บความตาย ความพลัดพรากมันมีอยู่ เรารู้เข้าใจสิ่งทั้งหลายก็เป็นประภัสสรของมันอยู่อย่างนั้น

เรียกว่าสิ่งภายนอกก็เป็นภายนอก สิ่งภายในที่รู้เข้าใจก็เป็นภายใน ทุกอย่างจะไม่
ก้าวก่ายกันเรียกว่า มันคนละอย่างกัน

ชีวิตของเราอายุขัยของเรามันอยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่งนะ ศตวรรษหนึ่ง
คือร้อยปี พัฒนาใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน ให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคตา
ในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อความสมบูรณ์ในธรรมบุญของเราทุกคนนะ

เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าเราเกิดมาเพื่อความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เพื่อพระธรรม
เพื่อธรรมบุญ เพราะชีวิตของเรานี้เป็นชีวิตที่ประเสริฐที่มีลมปราณ

ต้องรู้คุณค่าต้องเห็นคุณค่าที่เราเกิดมาเพื่อความดีเพื่อบารมี ไม่ใช่เพื่อความหลง
ด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ

เราทุกคนก็พากันเป็นพระได้ด้วยความรู้ความเข้าใจ ความรู้ความเข้าใจ
จึงไม่ใช่ความจำนะ มันเป็นความรู้ความเข้าใจที่เราไปเรียนหนังสือ ถึงหนังสือ
จะมากมายก่ายกอง กองใหญ่เท่ากับภูเขาหรือยิ่งกว่าภูเขาสำคัญอยู่ที่ความรู้
ความเข้าใจไม่ใช่ความจำนะ

การที่เราค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์จะค้นคว้าด้วยตนเองหรือเป็นทีมก็อยู่ที่ความรู้
ความเข้าใจ การฟังการบรรยายก็อยู่ที่ความรู้ความเข้าใจไม่ใช่ความจำนะ
เพราะความจำมันยังเป็นนิติบุคคลตัวตนมันลืมนะ ถ้าความเข้าใจแล้วมันจะไม่ลืมนะ
เราเข้าใจอะไรแล้วมันจะไม่ลืม สิ่งที่ไม่ลืมนั้นมันฝังอยู่ในธาตุในชั้นในอายตนะ
เค้าเรียกว่ามันฝังในธาตุในชั้นในอายตนะ มันเป็นชิฟเป็นเมมโมรี่ฝังอยู่ในธาตุในชั้น
ในอายตนะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายต้องจับหลักจับประเด็นให้ได้ แล้วพากันมีปิติ มีความสุขมีเอกัคคตาแล้วเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ ถ้าไม่มีการประพฤติ การปฏิบัติมันก็จะไปอย่างเก่าไปตามระนาบเก่า เหมือนรถมันติดหล่มมันก็ติดหล่ม อย่างนั้นแหละมันไปไม่ได้

ความไม่รู้ไม่เข้าใจมันก็จะเอาความว่างสิ่งที่ไม่มียู่ ความว่างจากสิ่งที่ไม่มียู่เท่ากับ คนอัมพฤกษ์อัมพาตคนไข้นอนติดเตียงนะ

ให้รู้เข้าใจเราทั้งหลายเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เอาความไม่ถูกต้องเป็นที่ตั้ง มีค่ามีความเสมอเท่ากับคนอัมพฤกษ์อัมพาตนะ ให้รู้เข้าใจ เพราะบุคคลนั้น ว่างจากความดีว่างจากบาปมี ไม่มีการประพฤติการปฏิบัติ

เราต้องเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถึงบอกพวกเราทั้งหลายอย่าเอาความรู้สึกนำชีวิตนะ ต้องรู้จักธรรมรู้จักสภาวะธรรม ต้องเอาธรรม ธรรมบุญนำชีวิตเราจะได้อาความรู้สึก เอาธาตุเอาขันธเอาอายตนะ นำชีวิตได้อย่างไร เพราะอันนี้มันเป็นธาตุเป็นขันธเป็นอายตนะ

เราต้องรู้เข้าใจเราจะได้รู้จักข้อสอบข้อตอบ เราต้องผ่านไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราจะได้ไม่ได้อยู่ในระนาบเดียวกับคนอัมพฤกษ์อัมพาต คนที่เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง คำเรียกว่ายังไม่รู้ไม่เข้าใจเรื่องอริยสัจสี่นะ เราไม่รู้ไม่เข้าใจเราเรียนหนังสือ ก็เพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น เราทำงานก็เพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น เรามาประพฤติปฏิบัติธรรมก็เพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็นให้รู้ให้เข้าใจ อันนั้น เราทำอะไรเพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็นอันนี้ ไม่ใช่บาปมี มันเป็นนิติบุคคลตัวตน ให้เรารู้เข้าใจนะ

การประพฤติการปฏิบัติให้เรารู้เข้าใจ เราเรียนหนังสือก็เพื่อความรู้ความเข้าใจ เรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการเรียนหนังสือมันก็ไม่มีทุกข์อะไร เราทำงานก็เพื่อเสียสละเพราะเราเป็นนิติบุคคลตัวตนมันก็ชี้แจงชี้คร้าน มันก็ไม่อยากทำงาน ไม่อยากเสียสละมันก็คือระนาบเดียวกันตำแหน่งเดียวกันนะ มันเป็นหัวใจอัมพฤษ อัมพาท หัวใจเป็นนิติบุคคลตัวตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่าธรรมเหล่าใดเป็นไปเพื่อนิติบุคคลตัวตน มันเป็นความชี้แจงชี้คร้านนะมันไม่อยากเสียสละเพราะเอานิติบุคคลตัวตน มันไม่อยากเสียสละเค้าจะมีความสุขในการเรียนหนังสือการทำงาน

เราต้องรู้เข้าใจว่าเราต้องก้าวไปด้วยรู้จักรู้แจ้งในการประพฤติปฏิบัติ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันมีความทุกข์นะ หัวใจเป็นอัมพฤษอัมพาท หัวใจที่มีตัวตนนะ เราต้องรู้เข้าใจตัวตนนั่นคือความถูกต้องตัวตนนั่นคือทุจริตนะ ใครมีตัวมีตนเรียกว่าบุคคลนั้นทุจริตนะ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งเรียกว่าไม่ถูกต้อง ตัวตนนั่นคือปัญหาคือการสร้างปัญหา มันไม่รู้ไม่เข้าใจ ไม่มีความสุขในการเรียน หนังสือ ไม่มีความสุขในการทำงาน ไม่มีปิติมีความสุขในการตั้งใจตั้งเจตนาที่เสียสละ เรียกว่าไม่มีความสุขในการมีศีลมีสมาธิมีปัญญา

มีความเห็นผิดเข้าใจผิดคิดว่าเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมบุญนำชีวิตคิดว่า มันลิตรอนสิทธิ ลิตรอนความสุขของตัวเองนะ

อันนี้นะ ให้รู้เข้าใจมันไม่ลิตรอนสิทธิของความถูกต้องนะ มันลิตรอนจริง มันลิตรอนสิ่งไม่ถูกต้องนะ

เราต้องเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติถ้าเราไม่เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราจะเป็นคนขี้เกียจขี้คร้านนะ ไม่อยากทำงานไม่อยากเสียสละ การเสียสละนี้ ถึงเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม

ให้เรารู้ให้เราเข้าใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านแสดงธรรม ท่านพูดเรื่องการเสียสละ เบื้องต้นต้องเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละก็ไม่มี การประพฤติ การปฏิบัติ ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา

เราทั้งหลายต้องให้ทาน ทานมันออกไปเสียสละมันออกไป อย่าเป็นนิตินุคคล ตัวตน ต้องเสียสละ สัมมาทิฐิความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เราทั้งหลายต้องเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละเราก็เป็นคนขี้เกียจขี้คร้าน

ให้เราเข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการบำเพ็ญ ความดีของเรา บำเพ็ญบารมีของเรา เราจะได้มีสัมมาทิฐิความเห็นถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง เราจะได้ไม่พากันบำเพ็ญความหลงกัน เราจะได้รู้บารมีจะได้รู้ความดี เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ชีวิตของเราทั้งหลายมันก็ต้องพังทลายเพราะมันไม่ถูกต้อง มันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. นี่แหละ

ตึก สตง. ที่อยู่กรุงเทพมหานครอยู่เมืองหลวงอยู่เมืองกรุง เป็นศูนย์รวม ของประเทศ เหมือนสมองเป็นศูนย์รวมของร่างกาย เหมือนหัวใจเป็นศูนย์รวม ของสรีระร่างกาย

สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่บริหารประเทศ บริหารแผ่นดินไม่เข้าใจ ในการประพฤติการปฏิบัติ เอาแต่ความรู้เอาแต่วิทยาศาสตร์เอาแต่ตัวเอาแต่ตน ไปแก้แต่สิ่งภายนอก ไม่ได้แก้ตัวเองไปพร้อม ๆ กัน

การพัฒนาวิทยาศาสตร์มันต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันมันถึงถูกต้องนะ พัฒนาทั้งภายนอกภายในด้วยความรู้ความเข้าใจให้ครบวงจร อริยมรรคองค์แปด ถึงเป็นความรู้ความเข้าใจ เพื่อการประพฤติการปฏิบัติมันจะได้สมบูรณ์ สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจกิจกรรมารยาทอาชีพด้วยความถูกต้อง มันต้องรู้ธรรม รู้ปัจจุบันธรรม รู้ธรรมธรรมนุญนะ ถ้าเราไปจัดการแต่สิ่งภายนอก เราไม่ได้จัดการ ตัวเองมันก็ต้องพังทลายเหมือนตึก สตง.นี่นะ

การบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่น มันต้องรู้เข้าใจแล้วมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติเพื่อทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการประพฤติการปฏิบัติมันก็มีความสุขอยู่แล้ว ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องรู้จักการประพฤติการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาใจกิจกรรมารยาทอาชีพ

เราต้องเน้นมาที่ตัวเราในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อทำหน้าที่ของตัวเอง ให้มันสมบูรณ์ เราทั้งหลายจะไม่ได้พังทลายเหมือนตึก สตง.

แผ่นดินไหวอยู่มณฑลทะเลประเทศพม่าห่างไกลกันร่วมพันกิโลเมตรนะ ด้วยเอาความหลงนำชีวิต เอาธุรกิจนำชีวิต สิ่งที่มีมองเห็นภายนอกมันก็ต้องพังทลาย เหมือนตึก สตง. ทั้งที่มีมองดูแล้วตึกต่าง ๆ ใหญ่กว่าสูงกว่าตึก สตง.ตั้งหลายสิบตึก เพราะมาตรฐานเค้าสูงกว่า พอที่จะรับแผ่นดินไหวได้

ไม่ใช่ว่าตึกต่าง ๆ นั้นเค้าไม่โก่งกินคอร์รับชั้นเค้าโก่งกินคอร์รับชั้นทุจริตอยู่ แต่มันน้อยไม่มากเหมือนตึก สตง.

ถ้าใครมีตัวมีตนบุคคลนั้นคือทุจริตนะ เราทั้งหลายจะได้รู้ว่าทุจริตนั้นคือตัวตนนะ ใครเอาตัวตนนำชีวิตบุคคลนั้นคือบุคคลที่ทุจริต เราต้องรู้จักธรรมรู้จักธรรมนุญ

ปัญหาต่าง ๆ นั้นมันอยู่ที่ทุจริตนะ การที่จะบริหารตัวเองบริหารบุคคลอื่นต้องยกเลิก
 ทุจริต ถึงจะเป็นนักบริหารตัวเองนักบริหารคนอื่นด้วยการรู้เข้าใจในการบริหาร
 ในการปฏิบัติ

ตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เราเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำแหน่งที่ให้เรามาเสียสละ
 มารับผิดชอบโฟกัสในการประพฤติกการปฏิบัติ ไม่ใช่ตำแหน่งที่ให้พวกเราทั้งหลาย
 มาทุจริตนะ ให้ถือว่ามันเป็นตำแหน่งที่ทรงเกียรติมีเกียรติมีศักดิ์ศรี

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันจะมีเกียรติมีศักดิ์ศรีได้อย่างไร ถึงพวกเราทั้งหลายจะพากัน
 ใส่สุทผูกเนคไทเป็นผู้ทรงเกียรติมันก็ไม่ใช่ผู้ทรงเกียรตินะ มันเป็นผู้ทรงความหลง
 ต่างหาก ทรงความโง่ความหลงมกต่างหากละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะเข้าถึงบริสุทธิคุณเอาถึงธรรมบุญ
 เข้าถึงรัฐธรรมบุญไม่ได้ เอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นอบายมุขอบายภูมินะ มันตกอยู่ใน
 ภพภูมิของ ๓๑ ภพภูมิ ภพภูมิของวิภูฏสงสารนี้มีอยู่ ๓๑ ภพภูมิ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ
 มันก็จะอยู่ในระนาบของ ๓๑ ภพภูมินี้แหละ

เค้าถึงมีศัพท์ว่าคน คนนี้หมายถึงตัวถึงตน หมายถึง ๓๑ ภพภูมินี้แหละ
 ภพภูมิที่เวียนว่ายตายเกิดมีทั้งหมด ๓๑ ภพภูมิ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ประพฤติก
 ปฏิบัติ เราจะได้ย่ำต๊อกกับความหลงที่มีศัพท์ว่า “คน”

คนนี้ความหมายหมายถึงความไม่รู้ไม่เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจนั้นมันจะวกวน
 อยู่ที่เก่า มันจะเป็นผู้ไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา สัมผัสกับอะไรก็ไปกับสิ่งนั้น ๆ
 อยู่ในภพภูมินั้น ๆ เรารู้เราเข้าใจเราจะได้หยุดภพภูมินั้น ๆ ด้วยความรู้ความเข้าใจ
 ด้วยการประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้

ด้วยความเข้าใจ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเค้าเรียกว่ามันหลง มันกววนในความหลงอย่างนั้น จิตใจกววนอย่างนั้นมันจะไปไหนไม่ได้ มันจะเป็นได้แต่เพียงคนเป็นได้แต่เพียง ความหลง หัวใจของบุคคลนั้นมันจะอยู่ในระนาบแห่งความหลงหรือว่า หัวใจบ่อนคาสิน เออตัวตนเป็นที่ตั้งคือหัวใจบ่อนคาสิน หัวใจบ่อนทำลาย ความถูกต้อง หัวใจบ่อนความหลง

ให้เราารู้เข้าใจ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องเห็นภัยในวิกฎสงสาร ด้วยปัญญาบริสุทธิ์คุณ ด้วยเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ พอใจยินดีมีปีติมีความสุข มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตร หัวใจของเราทั้งหลายจะได้หยุดอบายมุขอบายภูมิ

เราทั้งหลายถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันคิดว่า ความสุขทั้งหลาย ได้มาจากสิ่งที่อำนวยความสะดวกความสบายด้วยการพัฒนาวิทยาศาสตร์ อันนี้จริงอันนี้ถูกต้อง ความสุขทั้งหลายมันอยู่พัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ เราทั้งหลายต้องมีสัมมาทิฐิเราต้องมีความรู้ความเข้าใจพัฒนาวิทยาศาสตร์ ก็ต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

ถ้าเราพัฒนาวิทยาศาสตร์มันก็ยังเป็นนิติบุคคลตัวตนอยู่ เราต้องพัฒนาใจ ไปพร้อม ๆ กันด้วยความรู้ความเข้าใจเราทั้งหลายนะ ถึงเป็นการพัฒนาครบวงจร ด้วยความรู้ความเข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็จะเอาความหลงนำชีวิตเอาวิทยาศาสตร์นำชีวิต เราต้องเอาทั้งวิทยาศาสตร์เอาทั้งจิตใจไปพร้อม ๆ กันนะ

เราอย่าไปคิดว่าประเทศสิงคโปร์นั้นนะประเทศเล็ก ๆ เท่าอำเภอหนึ่งของเมืองไทยก็ไม่ได้ เค้าพัฒนาหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์เป็นหนึ่งในเอเชีย

เพราะเค้าตั้งบ่อนคาสิโน มาเป็นส่วนหนึ่งของประเทศจีนเค้าก็รวยเพราะเค้าพัฒนาตามหลักเหตุตามหลักวิทยาศาสตร์

พวกเราทั้งหลายเมื่อมีปัญญาแล้วต้องรอบคอบนะ มีปัญญาแล้วต้องรอบคอบอย่าลืมนะชีวิตของเรามันเป็นรายรับรายจ่ายนะ เราไปจับทางงูเดียวงูมันจะมากัดเรา งูพิษมันจะมากัดเรานะ

การที่เราเอาหลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องแล้ว เราต้องมีหลักการมีอุดมการณ์แล้วก็มีอุดมธรรมนะ

หลักการอุดมการณ์มันดีแล้วถูกต้องตามหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์นะ แต่ต้องไม่ทิ้งอุดมธรรมนะ

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเอาความรู้สึกที่เอาตัวเป็นที่ตั้งมันเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์แล้วอุดมด้วยความหลงนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราเอาทั้งหลักการอุดมการณ์แล้วก็ยกเลิกอุดมหลงนะ ให้เอาอุดมธรรมให้เอาธรรมเอาธรรมบุญมันถึงจะสมบูรณ์เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี

เราอยากได้มากมันก็ไม่มาก เราอยากได้น้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้จักความพอดีเข้าสู่ความสมดุลทั้งรายรับรายจ่ายเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี

การประสูติของพระพุทธเจ้าถึงเป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ตรัสรู้ก็เป็นวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพานก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้รู้หลักการ
รู้อุดมการณ์แล้วก็อุดมธรรม เราอยู่ที่ไหนก็พากันปฏิบัติได้ เมื่อเรามีลมปราณ
มีอายตนะภายใน ๖ ภายนอก ๖ มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อยู่ที่ไหนก็ปฏิบัติได้

ให้รู้เข้าใจมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

อย่าไปคิดด้วยอวิชาความหลงเอาแต่หลักการอุดมการณ์เอาแต่วิทยาศาสตร์นะ

ถ้าเรารวย รวยความหลงมันไม่ดีนะ รวยความโง่หลงมงายเรียกว่า
รวยไสยศาสตร์มันไม่ดีนะ ไม่ใช่ความดีมันไม่ใช่บารมีไม่ใช่ปัญญาบริสุทธิ์คุณนะ
มันเป็นความหลงนะ ให้เรารู้เข้าใจ

อย่าไปคิดว่าทำไมเราโง่ไปตั้งหลายปี ประเทศสิงคโปร์ประเทศเคาเล็กนิตเดียว
เค้าตั้งบ่อนคาสิโนเค้ารวยกัน ประเทศมาเก๊าเหมือนกันเค้ารวยกัน ประเทศสิงคโปร์
เค้ามีหลักเหตุผลมีหลักวิทยาศาสตร์นะ เค้าคิดว่าประเทศสิงคโปร์มันเล็กนิตเดียว
จะทำเกษตรกรรมก็ไม่ได้ จะทำอุตสาหกรรมก็ไม่ได้

ถ้าเราตั้งบ่อนคาสิโนด้วยหลักเหตุผลหลักวิทยาศาสตร์ก็รวยได้เพราะคนในโลกนี้
มันคนมีความไม่ฉลาดเอาความหลงนำชีวิตเอาตัวตนนำชีวิตมันมีมาก ถ้าเราตั้ง
บ่อนคาสิโน เราสามารถรวยได้ทางวัตถุ ด้วยเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เค้าถึงพากันตั้ง
บ่อนคาสิโน

จะเรียกบ่อนคาสิโนก็ได้หรือเรียกบ่อนแห่งความหลงก็ได้ มันคืออันเดียวกัน
ให้เรารู้เข้าใจ

ประเทศไทยเราแผ่นดินกว้างใหญ่ไพศาลเราต้องรู้เข้าใจว่าเราทั้งหลายอย่ายินดีในการเอาความหลงนำชีวิต อย่าไปยินดีในการเอาบ่อนคาสีโนนำชีวิตนะ

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ศาสดาทุกศาสนาเค้ามายกเลิกบ่อนคาสีโน มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรารู้เข้าใจ ทุกอย่างนะไม่มีปัญหา ปัญหาอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจนะ

เราต้องศรัทธาพระเจ้าท่านจะส่งสาวกออกไปเผยแผ่พระศาสนา เมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ใหม่ ๆ ท่านส่งพระอรหันต์ชีณาสพออกไปเผยแผ่ ให้ไปทางละรูปไม่ให้ไปทางเดียว เพราะทรัพยากรของพระอรหันต์มันมีน้อย ถ้าเรายกเลิกตัวตนทุกอย่างมันไม่มีปัญหา เพราะปัญหาต่าง ๆ ให้พวกเราทั้งหลายรู้กัน มันอยู่ที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิต ความหลงมันจะทำลายความถูกต้อง มันจะระเบิดความถูกต้องด้วยกาลด้วยเวลาของมันเอง

ท่านส่งพระอรหันต์ชีณาสพออกไปเผยแผ่ให้ไปทางละรูป ท่านก็ทวนสอบถามว่าเราไปบ้านโน้นเมืองนี้นะประชาชนเค้าคุณะ เพราะเค้าเป็นนิติบุคคลตัวตน เค้าคุณะเราจะว่าอย่างไร พระอรหันต์ชีณาสพก็บอกว่าไม่มีปัญหา

ถ้าเค้าว่าให้เราเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าดีเรา

เค้าดีเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าใช้ศัตรา

เค้าใช้ศัตราทำอย่างไร ก็ดีกว่าเค้าฆ่าเรา

เค้าฆ่าเราจะทำอย่างไร ก็ดีกว่าเราไปฆ่าเค้า

ความรู้เข้าใจอย่างนี้เป็นการสอบผ่านนะ ถ้าเรายกเลิกตัวตนทุกอย่างไม่มีปัญหา จะอยู่ที่ไหนเรารู้เข้าใจแล้วชีวิตนั้นจะเป็นธรรมเป็นธรรมบุญเป็นรัฐธรรมบุญ

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะทุกสิ่งทุกอย่าง มันอยู่ที่รู้แล้วเข้าใจ แล้วสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติมันจะเป็นความดีเป็นบารมี มันจะเป็นความสงบเป็นปัญญา

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ ท่านทั้งหลายที่มีลมปราณมีอายุขัยอยู่ได้ หนึ่งศตวรรษหรือมากกว่านั้นนะ เราเอาวิทยาศาสตร์กับการพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน ด้วยสัมมาทิฐิ เราทุกคนก็จะมีปีติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ก้าวไปด้วยความดีก้าวไปด้วยบารมีด้วยธรรม

ในวิสาขปุณณมีปี ๒๕๖๘ นี้ เราพากันมาระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราจะได้เอาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรม นำชีวิต เพราะอันนี้คือความถูกต้องนะ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะที่ประเสริฐ วันนี้ได้พากันมาร่วมรวมกัน ทำบุญตักบาตร รักษาศีลฟังพระธรรมเทศนาที่เป็นบริสุทธิคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้ประทานไว้กับพวกเราทั้งหลายนะ เข้าถึงธรรม เข้าถึงปัจจุบันธรรม เข้าถึงธรรมบุญ

ศาสนาทุกศาสนาก็ใช้หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมเดียวกันนี้แหละ ชื่อของศาสนานี้มันแตกต่างกันเฉย ๆ เราต้องรู้เข้าใจ ความเป็นพระมันเป็นได้ กับเราทุกคนนะ

ความเป็นพระนี่มันต้องสมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะทั้งกายวาจาใจ
 กิริยามารยาทอาชีวะ มันต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้
 คู่กับการประพฤติการปฏิบัติที่เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็นธรรมเป็นธรรมนุญ
 เป็นรัฐธรรมนุญ

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 เช้าวันอาทิตย์ที่ ๑๑ ในวันนี้ก็สมควรแก่เวลา

จบด้วยโอวาทพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 ที่ท่านตรัสโอวาทครั้งสุดท้ายว่า ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่ประเสริฐมีโอกาสมิเวลา
 มีลมปราณ ท่านทั้งหลายจงยังประโยชน์ตนและประโยชน์ของบุคคลอื่นให้ถึงพร้อม
 ด้วยความไม่ประมาท

เพราะวาระแห่งการประพฤติการปฏิบัติปัจจุบันเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะสิ่ง
 ต่าง ๆ นั้นเราต้องรู้เข้าใจ มันไม่จบ ต้องรู้เข้าใจ ให้มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา
 ในการประพฤติการปฏิบัตินี้เป็นพระวาจาในครั้งสุดท้ายขององค์สมเด็จพระ
 พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

บุญกุศลที่เรากระทำวันนี้มันเป็นบารมีของเราพร้อมทั้งอุทิศบุญกุศล
 ให้เพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดตกบกพร่องเพื่อเอาความถูกต้องกลับคืนมา เอาพระนิพพาน
 คือความถูกต้องกลับคืนมา ให้เข้าใจว่าพระนิพพานคือบ้านของเรา

เรามีร่างกายเรามีบ้านที่อยู่อาศัย เรามีศีลมีสมาธิมีปัญญาที่ยกเลิกตัวตน
 มันเป็นพระนิพพานบ้านของเรา ให้รู้ว่าพระนิพพานคือบ้านของเรา เราต้องรู้เข้าใจ
 ในการประพฤติการปฏิบัติ